

Til § 5.

I *stk. 1* er det nærmere præciseret, hvilke opgaver der kommer til at påhvile brancheudvalgene. Det pålægges først og fremmest disse ved forhandling med de interesserede parter — virksomheder, organisationer, arbejdsledere og andre — at klarlægge, hvor der inden for branchen findes behov for uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, og i hvilke former dette behov bedst kan imødekommes. På grundlag heraf skal udvalgene udarbejde dels uddannelsesprogrammer for branchen som helhed, dels undervisningsplaner for de enkelte kurser eller lignende. Når uddannelsesrådet i medfør af § 3, *stk. 1*, har taget stilling hertil, påhviler det endelig udvalgene at sørge for uddannelsens tilrettelæggelse og gennemførelse. I denne forbindelse pålægges det i *stk. 2* udvalgene at påse, at de uddannelsesforanstaltninger, der gennemføres af uddannelsesinstitutioner for ikke-faglærte, får nogenlunde samme indhold og omfang, hvad enten de foregår som aften- eller som dagundervisning, på virksomheder, på kostskoler eller ambulante. Gennemføres uddannelse af ikke-faglærte på andre institutioner f. eks. inden for ungdomsskolens eller forsvarrets rammer, — og det er forudsat, at det som hovedregel er ungdomsskolen, der tager sig af uddannelsen af de unge under 18 år — påhviler det efter bestemmelsen udvalgene at medvirke til en tilsvarende ensartet udformning af uddannelsens sigte og indhold. Der henvises herved til bemærkningerne oven for til § 3.

For så vidt angår den i *stk. 3* nævnte grunduddannelse er der i kommissionens betænkning redegjort for de indgående overvejelser, der herom er foretaget under kommissionens arbejde, samt for de forsøg, der derved er gjort på at definere og afgrænse de elementer af praktisk og teoretisk art, der i givet fald burde indgå i en bredere grundlæggende uddannelse.

Det fremgår heraf, at der inden for kommissionen har været enighed om, at det nødvendigvis måtte overlades til hver enkelt branche at tage stilling til, hvilken udformning den i så fald burde have. Samtidig har der imidlertid i kommissionen været enighed om, at en grunduddannelse principielt måtte anses for ønskelig, dels med henblik på bevægeligheden på arbejdsmarkedet og dels med sigte på at gøre branchens uddannelsesprogram tilgængeligt for sådanne unge, der endnu ikke har nogen fastere tilknytning til et snævrere arbejdsfelt.

Med hensyn til *stk. 4* henvises til bemærkningerne foran til § 3.

Til § 6.

Det tilsigtes med denne bestemmelse at understøtte, at uddannelse i medfør af nærværende lov-

forslag ikke betragtes som en foranstaltning kun til fordel for arbejdsløse, men at deltagelsen skal stå åben for både beskæftigede og arbejdssøgende i det omfang de pågældende har eller søger beskæftigelse inden for de ikke-faglærtes arbejdsområde. Samtidig fremgår det af bestemmelsen, at selv om uddannelsens udformning og tilrettelæggelse efter lovforslagets kapitel I er henlagt til organer — brancheudvalg og uddannelsesråd —, hvori erhvervslivets parter har den afgørende indflydelse, må deltagelse i de uddannelsesforanstaltninger, der godkendes til finansiering i henhold til lovforslaget, ikke være afhængig af den pågældendes organisationsmæssige forhold.

Til § 7.

Det foreslås i *stk. 1*, at der hos deltageren efter uddannelsesrådets nærmere bestemmelse skal opkræves en kursusafgift, som indgår til uddannelsesforanstaltningen til nedbringelse af udgifterne ved undervisningens gennemførelse, jfr. dog nedenfor. Det er herved forudsat, at kursusafgiften i almindelighed bør være af en beskeden størrelsesorden, således at den ikke er en afgørende hindring for deltagelse. Bestemmelsen må i øvrigt ses i sammenhæng med reglerne i lovforslagets § 13, jfr. denne paragraf og bemærkningerne hertil.

Bag forslaget om at fastsætte en afgift, som eleven skal betale for deltagelse i undervisningen, ligger dels et pædagogisk synspunkt og dels hensynet til at opnå en vis rimelig sikkerhed for det fornødne antal deltagere til et kursus el. lign., som måske er ret bekosteligt at tilrettelægge. Dette sidste hensyn kan for så vidt også tilgodeses, selv om eleverne efter uddannelsens afslutning helt eller delvis får tilbagebetalt det af dem erlagte beløb. Der er i *stk. 2* åbnet adgang for uddannelsesrådet til, hvor forholdene taler derfor, at godkende en sådan ordning. Hvor dette sker, må der ved opstilling af driftsbudgettet for den pågældende foranstaltning tages hensyn til, at kursusafgiften i et forud beregnet omfang optræder dels som driftsindtægt, dels som depositum.

Til § 8.

Selv om lovforslaget tager sigte på en omfattende udbygning af uddannelsesforanstaltninger for ikke-faglærte arbejdere i forskellige former, kan det dog ikke forventes, at den enkelte uddannelsessøgende arbejder i alle tilfælde vil have mulighed for at få den uddannelse, han i den givne situation har brug for, inden for den kommune, hvor han bor. Hvor det bliver nødvendigt med investering i ret specielt eller kostbart undervisningsmateriel, eller hvor der kræves særlige lokaler eller pladsforhold, vil det ofte være hensigtsmæssigt at oprette uddannelses-